Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (šiesta komora)

z 15. septembra 2016*

„REACH — Poplatok za registráciu látky — Zníženie pre mikropodniky a malé a stredné podniky — Chyba vo vyhlásení o veľkosti podniku — Odporúčanie 2003/361/ES — Rozhodnutie, ktorým sa ukladá administratívny poplatok — Povinnosť odôvodnenia“

Vo veci T-587/14,

Crosfield Italia Srl, so sídlom vo Verone (Taliansko), v zastúpení: M. Baldassarri, advokát,

žalobkyňa,

proti

Európskej chemickej agentúre (ECHA), v zastúpení: pôvodne M. Heikkilä, E. Bigi, J.-P. Trnka a E. Maurage, neskôr M. Heikkilä, J.-P. Trnka a E. Maurage, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci C. Garcia Molyneux, advokát,

žalovanej,

ktorej predmetom je jednak návrh založený na článku 263 ZFEÚ na zrušenie rozhodnutia ECHA SME(2013) 4672 z 28. mája 2014, ktorým sa konštatuje, že žalobkyňa nespĺňa podmienky na priznanie zníženia poplatku stanoveného v prospech malých podnikov a ukladá sa jej administratívny poplatok, a jednak návrh založený na článku 263 ZFEÚ na zrušenie faktúr, ktoré vydala ECHA po prijatí rozhodnutia SME(2013) 4672,

VŠEOBECNÝ SÚD (šiesta komora),

v zložení: predseda komory S. Frimodt Nielsen, sudcovia F. Dehousse (spravodajca) a A. M. Collins,

tajomník: J. Palacio González, hlavný referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 16. decembra 2015,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: taliančina.

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

1 Žalobkyňa, Crosfield Italia Srl, nechala 9. a 29. septembra 2010 zaregistrovať viaceré látky na základe nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 z 18. decembra 2006 o registrácii, hodnotení, autorizácii a obmedzovaní chemikálií (REACH) a o zriadení Európskej chemickej agentúry, o zmene a doplnení smernice 1999/45/ES a o zrušení nariadenia Rady (EHS) č. 793/93 a nariadenia Komisie (ES) č. 1488/94, smernice Rady 76/769/EHS a smerníc Komisie 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (Ú. v. EÚ L 396, 2006, s. 1).

2 V priebehu registračného konania žalobkyňa uviedla, že je „malým podnikom“ v zmysle odporúčania Komisie 2003/361/ES zo 6. mája 2003 o vymedzení mikropodnikov, malých a stredných podnikov [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. EÚ L 124, 2003, s. 36). Toto vyhlásenie jej umožnilo dosiahnuť zníženie poplatku pri všetkých žiadostiach o registráciu, ako je stanovené v článku 6 ods. 4 nariadenia č. 1907/2006. V súlade s článkom 74 ods. 1 toho istého nariadenia bol uvedený poplatok vymedzený v nariadení Komisie (ES) č. 340/2008 zo 16. apríla 2008 o poplatkoch Európskej chemickej agentúre podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 (Ú. v. EÚ L 107, 2008, s. 6). V prílohe I nariadenia č. 340/2008 je najmä uvedená výška poplatkov za podanie žiadosti o registráciu podľa článku 6 nariadenia č. 1907/2006, ako aj zníženie priznané v prospech mikropodnikov a malých a stredných podnikov (ďalej len „MSP“). Európska chemická agentúra (ECHA) okrem toho podľa článku 13 ods. 4 nariadenia č. 340/2008 vyberá plný poplatok alebo platbu v plnej výške a ďalej administratívny poplatok, ak nemôže fyzická alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že má nárok na zníženie alebo odpustenie poplatku, svoj nárok na takéto zníženie alebo odpustenie preukázať. V tejto súvislosti prijala správna rada ECHA 12. novembra 2010 rozhodnutie MB/D/29/2010 o klasifikácii služieb, za ktoré sa vyberajú poplatky (ďalej len „rozhodnutie MB/D/29/2010“). V článku 2 a tabuľke 1 prílohy k tomuto rozhodnutiu v znení rozhodnutia správnej rady ECHA MB/21/2012/D z 12. februára 2013 sa uvádza, že administratívny poplatok podľa článku 13 ods. 4 nariadenia č. 340/2008 je 19 900 eur pre veľký podnik, 13 900 eur pre stredný podnik a 7 960 eur pre malý podnik.

3 ECHA vystavila 9. a 29. septembra 2010 dve faktúry (č. 10007578 a 10004921), pričom každá z nich bola na sumu 9 300 eur. Táto suma podľa prílohy I nariadenia č. 340/2008 v znení uplatniteľnom v čase, keď vznikli skutkové okolnosti, zodpovedala poplatku pre malý podnik v prípade spoločnej žiadosti o registráciu látky v množstve prevyšujúcom 1 000 ton.

4 Dňa 11. februára 2013 vyzvala ECHA žalobkyňu, aby predložila niektoré dokumenty na účely preskúmania vyhlásenia, v ktorom uviedla, že je malý podnik.

5 Po výmene dokumentov a e-mailov prijala ECHA 28. mája 2014 rozhodnutie SME(2013) 4672 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“). V tomto rozhodnutí ECHA dospela k záveru, že žalobkyňa by sa mala považovať za veľký podnik a bude musieť uhradiť príslušný poplatok. Za týchto okolností informovala ECHA žalobkyňu, že jej zašle faktúry na zaplatenie rozdielu medzi poplatkami, ktoré boli zaplatené pôvodne, a poplatkami v konečnej výške, a ďalej faktúru na sumu 19 900 eur na zaplatenie administratívneho poplatku.

6 Dňa 4. augusta 2014 podala žalobkyňa na základe článkov 91 a 92 nariadenia č. 1907/2006 proti napadnutému rozhodnutiu odvolanie na odvolaciu radu ECHA.

7 Dňa 8. decembra 2014 odvolacia rada ECHA rozhodla prerušiť konanie až do rozhodnutia Všeobecného súdu v prejednávanej veci.

Konanie a návrhy účastníkov konania

8 Žalobkyňa návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 6. augusta 2014 podala žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie. Táto žaloba je súčasťou súboru navzájom súvisiacich vecí.

9 V prvej z týchto súvisiacich vecí sa rozhodlo zrušujúcim rozsudkom z 2. októbra 2014, Spraylat/ECHA (T-177/12, EU:T:2014:849).

10 Dňa 8. januára 2015 v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania podľa článku 64 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu z 2. mája 1991 boli účastníci konania vyzvaní, aby predložili pripomienky týkajúce sa prípadnej relevantnosti rozsudku z 2. októbra 2014, Spraylat/ECHA (T-177/12, EU:T:2014:849), na tento spor a aby odpovedali na jednu otázku. Účastníci konania tejto výzve v stanovenej lehote vyhoveli.

11 Dňa 16. októbra 2015 na návrh sudcu spravodajcu Všeobecný súd (šiesta komora) rozhodol o otvorení ústnej časti konania a v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania upravených v článku 89 rokovacieho poriadku vyzval účastníkov, aby odpovedali na jednu otázku a predložili niektoré dokumenty. Účastníci konania týmto výzvam v stanovenej lehote vyhoveli.

12 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na ústne otázky, ktoré im Všeobecný súd položil, boli vypočuté na pojednávaní 16. decembra 2015.

13 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vyhlásil ho za neplatné, a teda aby uvedené rozhodnutie zbavil akýchkoľvek účinkov, a to vrátane zrušenia faktúr vystavených na účely vybratia vyšších poplatkov uložených údajne zo sankčných dôvodov.

14 Na pojednávaní žalobkyňa vzala späť ten bod žalobných návrhov, ktorým sa domáhala zrušenia faktúr vydaných na účely vykonania napadnutého rozhodnutia, čo bolo zaznamenané v spise.

15 ECHA navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zamietol žalobu,

— zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.

Právny stav

O právomoci Všeobecného súdu

16 ECHA zdôrazňuje, že odvolacia rada nemá právomoc rozhodovať o tomto spore, hoci jej bol predložený, keďže napadnuté rozhodnutie nie je rozhodnutím, proti ktorému by na odvolaciu radu bolo možné podať odvolanie.

17 Žalobkyňa uvádza, že táto žaloba neznamená, že by brala späť odvolanie, ktoré podala na odvolaciu radu ECHA. Žalobkyňa na pojednávaní takisto spresnila, že sa domnieva, že Všeobecný súd má právomoc rozhodnúť v tomto spore.

18 Treba pripomenúť, že článok 94 ods. 1 nariadenia č. 1907/2006 stanovuje, že „v súlade s článkom [263 ZFEÚ] možno na [Všeobecnom súde] alebo na Súdnom dvore podať žalobu voči rozhodnutiu prijatému odvolacou radou alebo voči rozhodnutiu prijatému [ECHA] v prípadoch, keď nie je možné odvolať sa na odvolaciu radu“.

19 V tejto súvislosti článok 91 ods. 1 nariadenia č. 1907/2006 stanovuje, že „odvolať sa možno proti rozhodnutiam [ECHA] prijatým podľa článku 9, článku 20, článku 27 ods. 6, článku 30 ods. 2 a 3 a článku 51 [nariadenia č. 1907/2006]“ na odvolaciu radu.

20 Napadnuté rozhodnutie však nebolo prijaté podľa ustanovení vymenovaných v článku 91 ods. 1 nariadenia č. 1907/2006, ale podľa článku 13 ods. 4 nariadenia č. 340/2008 a článkov 2 a 4 rozhodnutia MB/D/29/2010. Je tiež potrebné zdôrazniť, že ani nariadenie č. 340/2008, ani rozhodnutie MB/D/29/2010 neboli prijaté podľa ustanovení vymenovaných v článku 91 ods. 1 nariadenia č. 1907/2006.

21 Okrem toho je potrebné uviesť, že ustanovenia článkov 9, 27, 30 a 51 nariadenia č. 1907/2006, vymenované v článku 91 ods. 1 tohto istého nariadenia, sa týkajú rozhodnutí, ktoré nesúvisia s poplatkom, ktorý musia zaplatiť registrujúce podniky.

22 Pokiaľ ide o článok 20 nariadenia č. 1907/2006, ten sa týka „povinností [ECHA]“. Tento článok v odseku 5 stanovuje, že „proti rozhodnutiam [ECHA] podľa odseku 2 tohto článku sa možno odvolať v súlade s článkami 91, 92 a 93“ nariadenia č. 1907/2006. Odsek 2 toho istého článku sa týka kontroly vykonávanej zo strany ECHA, pokiaľ ide o „úplnosť“ každej žiadosti o registráciu, a to vrátane zaplatenia registračného poplatku. Treba však uviesť, že táto kontrola „nezahŕňa posúdenie kvality alebo primeranosti predložených údajov alebo zdôvodnení“. Článok 20 ods. 2 tretí a štvrtý pododsek nariadenia č. 1907/2006 navyše stanovuje, že pokiaľ je žiadosť o registráciu „neúplná“ a žiadateľ „nedoplní svoju žiadosť o registráciu v stanovenej lehote“, ECHA „žiadosť o registráciu zamietne“. Napadnuté rozhodnutie v prejednávanej veci však nie je založené na článku 20 ods. 2 nariadenia č. 1907/2006, ani ním nedošlo k zamietnutiu registrácie dotknutých látok.

23 Vzhľadom na všetky tieto skutočnosti sa teda treba domnievať, že Všeobecný súd má právomoc o tejto žalobe rozhodnúť, a to bez ohľadu na odvolanie proti napadnutému rozhodnutiu podané žalobkyňou takisto na odvolaciu radu ECHA (pozri v tomto zmysle uznesenie zo 16. septembra 2015, Calestep/ECHA, T-89/13, EU:T:2015:711, body 16 až 22).

O prípustnosti niektorých žalobných dôvodov, uplatnených v priebehu konania

24 V rámci odpovede na opatrenia na zabezpečenie priebehu konania z 8. januára 2015 (pozri bod 10 vyššie) žalobkyňa uviedla, že podľa toho, ako Všeobecný súd rozhodol v rozsudku z 2. októbra 2014, Spraylat/ECHA (T-177/12, EU:T:2014:849), treba rozhodnutie MB/D/29/2010 vyhlásiť za neplatné z dôvodu porušenia zásady proporcionality.

25 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa článku 48 ods. 2 rokovacieho poriadku z 2. mája 1991 je prípustné v priebehu konania uvádzať nové dôvody len vtedy, ak sa zakladajú na právnych a skutkových okolnostiach, ktoré vyšli najavo v priebehu konania. Žalobný dôvod, ktorý je rozšírením dôvodu skôr uvedeného priamo alebo implicitne v žalobe a je s ním tesne spojený, musí byť prehlásený za prípustný (pozri rozsudok z 5. októbra 2011, Romana Tabacchi/Komisia, T-11/06, EU:T:2011:560, bod 124 a citovanú judikatúru).

26 V prejednávanom prípade je však dôvod predkladaný žalobkyňou nový a neopiera sa o právne alebo skutkové okolnosti, ktoré by vyšli najavo v priebehu konania. Tento nový dôvod okrem toho nepredstavuje rozšírenie už skôr uvedeného dôvodu.

27 Preto je dôvodné dospieť k záveru, že žalobný dôvod uplatnený žalobkyňou v odpovedi na opatrenia na zabezpečenie priebehu konania z 8. januára 2015 (bod 10 vyššie), ktorým sa domáha vyhlásenia neplatnosti rozhodnutia MB/D/29/2010 z dôvodu porušenia zásady proporcionality, je neprípustný.

O veci samej

28 Žalobkyňa na podporu svojej žaloby uvádza dva žalobné dôvody. Prvý žalobný dôvod je založený na nedostatočnom odôvodnení napadnutého rozhodnutia. Druhý žalobný dôvod je založený v podstate na nesprávnom posúdení skutkových okolností prípadu.

29 V rámci prvého žalobného dôvodu žalobkyňa uvádza, že napadnuté rozhodnutie nespresňuje dôvody, pre ktoré musí byť kvalifikovaná ako veľký podnik. Jediný odkaz na veľkosť žalobkyne sa nachádza v dokumente nazvanom „SME calculation report“ pripojenom k listu ECHA z 19. novembra 2013. Z tohto dokumentu vyplýva, že na účely stanovenia veľkosti žalobkyne vzala ECHA do úvahy nielen jej obrat, ale tiež obrat spoločností Marchi Industriale SpA, Esseco Group Srl (pomerne k podielu spoločnosti Marchi Industriale na základnom imaní spoločnosti Essemar SpA) a Marfin Srl. Tento výpočet, ako vyplýva z argumentov uplatňovaných žalobkyňou, nemá žiadne opodstatnenie. Žalobkyňa zdôrazňuje najmä to, že ECHA nevzala do úvahy spresnenia uvedené v e-maile z 26. februára 2013. Dôvody, prečo nie je možné vziať do úvahy údaje podniku Esseco Group, uviedla žalobkyňa rovnako aj v liste zo 16. decembra 2013. List ECHA z 28. mája 2014 iba pripomína parametre a kritériá umožňujúce kvalifikovať určitý podnik ako MSP. Žalobkyňa nevie pochopiť, aké úvahy viedli ECHA k prijatiu napadnutého rozhodnutia. O to menej umožňujú odôvodnenie ECHA pochopiť dokumenty pripojené k napadnutému rozhodnutiu.

30 ECHA zdôrazňuje, že žalobkyňa v rámci prvého žalobného dôvodu opomenula uviesť, že napadnuté rozhodnutie v prílohe obsahuje dokument nazvaný „SME calculation report“. Napadnuté rozhodnutie výslovne odkazuje na tento dokument aj na ďalšie prílohy. Okrem toho v e-maile zaslanom ECHA 26. februára 2013 žalobkyňa iba odkázala na niektoré dokumenty. Je zjavné, že ECHA v napadnutom rozhodnutí výslovne odkázala na dokumenty, ktoré žalobkyňa odovzdala 26. februára 2013. Zjavné je aj to, že žalobkyňa mohla dôvody, z ktorých vychádzala ECHA, keď vzala do úvahy údaje o spoločnostiach Marchi Industriale a Esseco Group, pochopiť zo znenia napadnutého rozhodnutia a jeho príloh. ECHA dodáva, že podľa judikatúry sa stručné odôvodnenie považuje za zodpovedajúce pod podmienkou, že orgán, ktorý dotknuté rozhodnutie prijíma, pripojí do jeho prílohy dokumenty, ktoré sú schopné vyjasniť argumentáciu, z ktorej tento orgán vychádza, alebo pod podmienkou, že sa odkazuje na dokument, ktorý má adresát uvedeného rozhodnutia už u seba. V prejednávanom prípade obsahuje napadnuté rozhodnutie dostatočné informácie, ktoré umožňujú žalobkyni pochopiť, na akom základe bolo prijaté. ECHA má na mysli najmä výslovné odkazy na príslušné ustanovenia právnej úpravy a dokumenty, ktoré boli vzaté do úvahy, obsiahnuté v napadnutom rozhodnutí. Pokiaľ ide o list zo 16. decembra 2013, ktorý žalobkyňa spomína, ECHA spresňuje, že aj keď bol tento list omylom zaslaný odvolacej rade, na pripomienky, ktoré boli v uvedenom liste obsiahnuté, odpovedala.

31 Treba pripomenúť, že odôvodnenie vyžadované článkom 296 ZFEÚ musí byť prispôsobené povahe dotknutého aktu a musí z neho jasne a jednoznačne vyplývať odôvodnenie inštitúcie, ktorá akt vydala, tak aby sa dotknuté osoby mohli zoznámiť s dôvodmi, ktoré viedli k prijatiu opatrenia, a príslušný súd mohol vykonať preskúmanie. Najmä pokiaľ ide o odôvodnenie individuálnych rozhodnutí, je cieľom povinnosti uviesť odôvodnenie takých rozhodnutí, okrem umožnenia súdneho preskúmania, poskytnúť dotknutej osobe dostatočné údaje na zistenie, či nie je rozhodnutie postihnuté prípadnou vadou umožňujúcou spochybnenie jeho platnosti. Okrem toho musí byť požiadavka odôvodnenia posudzovaná v závislosti od okolností prejednávaného prípadu, najmä v závislosti od obsahu dotknutého aktu, povahy uvádzaných dôvodov a záujmu, ktorý môžu mať osoby, ktorým je akt určený, alebo iné osoby, ktorých sa akt priamo a osobne týka, na získaní týchto vysvetlení. Nevyžaduje sa, aby odôvodnenie spresňovalo všetky relevantné skutkové a právne okolnosti, keďže otázka, či odôvodnenie aktu spĺňa požiadavky článku 296 ZFEÚ, musí byť posudzovaná nielen vzhľadom na jeho znenie, ale takisto vzhľadom na jeho kontext, ako aj vzhľadom na súhrn právnych pravidiel upravujúcich predmetnú oblasť (pozri rozsudok z 19. marca 2015, Dole Food a Dole Fresh Fruit Europe/Komisia, C-286/13 P, EU:C:2015:184, body 93 a 94 a citovanú judikatúru).

32 Okrem toho treba uviesť, že tak nariadenie č. 1907/2006 v článku 3, ako nariadenie č 340/2008 v odôvodnení 9 a článku 2 odkazujú na účely definície MSP na odporúčanie 2003/361.

33 Odporúčanie 2003/361 obsahuje prílohu, ktorej kapitola I sa týka „vymedzenia mikropodnikov, malých a stredných podnikov prijatého Komisiou“ [*neoficiálny preklad*]. Článok 2 tejto kapitoly sa nazýva „Počet zamestnancov a finančné stropy určujúce kategórie podnikov“ [*neoficiálny preklad*].

34 V prípade nezávislého podniku, t. j. podniku, ktorý nie je označený za „partnerský podnik“ alebo „prepojený podnik“ v zmysle článku 3 ods. 2 a 3 prílohy odporúčania 2003/361, sa údaje vrátane počtu zamestnancov v súlade s článkom 6 ods. 1 uvedenej prílohy zostavujú výlučne na základe účtov tohto podniku.

35 V prípade podniku, ktorý má partnerské alebo prepojené podniky, sa údaje vrátane údajov o počtoch zamestnancov zostavujú na základe účtov a ďalších údajov podniku alebo na základe konsolidovanej účtovnej závierky podniku, ak sa zostavuje, alebo konsolidovanej účtovnej závierky, do ktorej je podnik zahrnutý v rámci konsolidácie, a to v súlade s článkom 6 ods. 2 prvým pododsekom prílohy odporúčania 2003/361. Na základe článku 6 ods. 2 druhého a tretieho pododseku prílohy odporúčania 2003/361 treba k týmto údajom, proporcionálne k percentuálnemu podielu na základnom imaní alebo na hlasovacích právach podľa toho, ktorá z hodnôt je vyššia, pripočítať údaje o partnerských podnikoch daného podniku (ktoré na neho bezprostredne nadväzujú) a súčasne 100 % údajov o podnikoch, ktoré sú s daným podnikom priamo alebo nepriamo prepojené, ak tieto hodnoty už nie sú zahrnuté do konsolidovanej účtovnej závierky.

36 Na účely uplatnenia článku 6 ods. 2 prílohy odporúčania 2003/361 sa údaje o partnerských podnikoch daného podniku získavajú z účtovných záznamov týchto partnerských podnikov a z ostatných ich údajov, prípadne konsolidovaných, ak existujú, ku ktorým sa pripočíta 100 % údajov o podnikoch, ktoré sú s týmito partnerskými podnikmi prepojené, iba žeby ich účtovné údaje už boli zahrnuté do konsolidovanej účtovnej závierky, a to na základe článku 6 ods. 3 prvého pododseku prílohy odporúčania 2003/361. Pokiaľ ide o údaje o podnikoch, ktoré sú s daným podnikom prepojené, tie vyplývajú z ich účtovných záznamov a ostatných ich údajov, prípadne konsolidovaných, ak existujú. S týmito údajmi sú pomerným spôsobom agregované údaje o všetkých prípadných partnerských podnikoch týchto prepojených podnikov, ktoré na ne bezprostredne nadväzujú, iba žeby ich účtovné údaje už boli zahrnuté do konsolidovanej účtovnej závierky v podiele zodpovedajúcom aspoň percentuálnemu podielu na základnom imaní alebo na hlasovacích právach podľa toho, ktorá z percentuálnych hodnôt je vyššia, a to na základe článku 6 ods. 3 druhého pododseku prílohy odporúčania 2003/361.

37 V prejednávanom prípade vychádzala ECHA v napadnutom rozhodnutí z toho, že počet zamestnancov žalobkyne presahuje 250 osôb, jej ročný obrat presahuje 50 miliónov eur a bilančná suma jej ročnej účtovnej závierky presahuje 43 miliónov eur. Na tomto základe dospela ECHA k záveru, že žalobkyňu nie je možné kvalifikovať ako malý podnik.

38 Výpočet ECHA bol podrobne rozpracovaný v správe pripojenej k napadnutému rozhodnutiu. V tejto správe ECHA prebrala údaje o podnikoch kvalifikovaných ako „prepojené“ (Marchi Industriale) a „partnerské“ (Marfin a Esseco Group) a následne ich ako celok alebo sčasti agregovala s údajmi o žalobkyni. Pokiaľ ide o podniky kvalifikované ako „partnerské“, ECHA vzala do úvahy najmä 49,9995 % údajov o podniku Esseco Group. Zohľadnenie údajov Esseco Group bolo žalobkyňou spochybnené v liste zo 16. decembra 2013, adresovanom omylom odvolacej rade, a podľa vyhlásenia ECHA bol vzatý do úvahy v rámci správneho konania.

39 Na úvod treba pripomenúť väzby, ktoré mala žalobkyňa v okamihu rozhodujúcich skutočností s ďalšími podnikmi. V prvom rade bola žalobkyňa prepojená so spoločnosťou Marchi Industriale, lebo táto posledná uvedená spoločnosť bola majiteľom väčšiny akcií tvoriacich jej základné imanie. Ďalej Marchi Industriale bola partnerom spoločnosti Marfin (ktorá mala akcie zodpovedajúce medzi 25 % a 50 %

základného imania Marchi Industriale) a spoločnosti Essemar (v ktorej Marchi Industriale mala akcie zodpovedajúce medzi 25 % a 50 % základného imania). Essemar bola nakoniec podľa ECHA prepojená s podnikom Esseco Group, keďže posledný uvedený podnik formálne mal akcie zodpovedajúce väčšine jej základného imania, a teda aj hlasovacích práv akcionárov spoločnosti Essemar, čo žalobkyňa na pojednávaní uznala.

40 Pokiaľ ide po prvé o zohľadnenie údajov o spoločnostiach Marchi Industriale a Marfin, správa pripojená k napadnutému rozhodnutiu umožnila žalobkyni zoznámiť sa s odôvodnením uvedeného rozhodnutia, a to najmä vzhľadom na príslušné ustanovenia odporúčania 2003/361. Z týchto ustanovení a z okolností prejednávaného prípadu jasne vyplýva najmä to, že ECHA vzala do úvahy všetky údaje o spoločnosti Marchi Industriale v rozsahu, v akom je táto spoločnosť (podľa článku 6 ods. 2 tretieho pododseku prílohy odporúčania 2003/361) prepojená s žalobkyňou, a *pro rata* údaje o spoločnosti Marfin v rozsahu, v akom je tento podnik partnerským podnikom podniku prepojeného s žalobkyňou (Marchi Industriale) (podľa článku 6 ods. 3 druhého pododseku prílohy odporúčania 2003/361). Žalobkyňa nakoniec ani zohľadnenie údajov o týchto podnikoch v rámci tejto žaloby osobitne nespochybňuje.

41 Po druhé, pokiaľ ide o zohľadnenie údajov o podniku Esseco Group, ktoré žalobkyňa spochybnila v priebehu správneho konania a ktoré je konkrétne predmetom prejednávanej žaloby, treba uviesť, že skutkové okolnosti prejednávaného prípadu nie sú okolnosťami, na ktoré sa vzťahuje príloha odporúčania 2003/361. Pokiaľ príloha odporúčania 2003/361 stanovuje, že sa do úvahy berú údaje o podnikoch, ktoré na daný podnik bezprostredne nenadväzujú, obmedzuje sa len na podniky prepojené s partnerskými podnikmi daného podniku (článok 6 ods. 3 prvý pododsek prílohy odporúčania 2003/361) a partnerské podniky podnikov prepojených s daným podnikom (článok 6 ods. 3 druhý pododsek prílohy odporúčania 2003/361). V prejednávanom prípade bol pritom podnik Esseco Group podnikom prepojeným s partnerským podnikom podniku prepojeného so žalobkyňou.

42 Z okolností prejednávaného prípadu okrem toho nevyplýva, že by žalobkyňa bola partnerom podniku Esseco Group, ako to napriek tomu a bez ďalšieho vysvetlenia uviedla ECHA v správe pripojenej k napadnutému rozhodnutiu.

43 Nakoniec žalobkyni neboli v správnom konaní poskytnuté žiadne údaje o právnom základe, ktorý by sa v predmetnom prípade vzťahoval na použitie údajov o podniku Esseco Group, ako to na pojednávaní potvrdila ECHA. ECHA spresnila najmä to, že článok 6 ods. 2 tretí pododsek prílohy odporúčania 2003/361, na ktorý sa odvoláva vo svojich písomnostiach, nebol v správnom konaní spomenutý. Okrem toho odkaz na tento právny základ pred Všeobecným súdom, ktorý sa týka podnikov priamo alebo nepriamo prepojených s daným podnikom, je okrem toho v rozpore s kvalifikáciou partnerského podniku, ku ktorému sa priklonila ECHA v správe pripojenej k napadnutému rozhodnutiu.

44 Vzhľadom na tieto skutočnosti treba dospieť k záveru, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia žalobkyni neumožňuje zoznámiť sa s dôvodmi, ktoré viedli k prijatiu tohto rozhodnutia, pokiaľ ide o zohľadnenie údajov o podniku Esseco Group, a Všeobecnému súdu ani neumožňuje, aby mohol vykonať preskúmanie.

45 Prvému žalobnému dôvodu uplatnenému žalobkyňou na podporu jej žaloby teda treba vyhovieť a v dôsledku toho zrušiť napadnuté rozhodnutie bez toho, aby bolo potrebné skúmať druhý žalobný dôvod.

O trovách

46 Podľa článku 134 ods. 1 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže ECHA nemala vo veci úspech, ale žalobkyňa nenavrhla, aby bola ECHA zaviazaná na náhradu trov konania, treba rozhodnúť tak, že každý účastník konania znáša svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (šiesta komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. **Rozhodnutie Európskej chemickej agentúry (ECHA) SME(2013) 4672 z 28. mája 2014 sa zrušuje.**

2. **Každý účastník konania znáša svoje vlastné trovy konania.**

Frimodt Nielsen Dehousse Collins

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 15. septembra 2016.

Podpisy